

Abstrakt ČJ

Předkládaná disertační práce pojednává o historii studijního a vědního oboru nazvaného „Dějiny křesťanského umění“. Pokouší se hledat kořeny zájmu o historii, sakrální památky, a monumenty národní minulosti v duchovním prostředí v českých zemích, a jeho následné zařazení do kontextu soudobého evropského vývoje zájmu o výtvarné umění, a jeho studium.

Počínaje nestaršími hagiografickými památkami, které nejsou pouze doklady literární historie, ale v mnoha případech jsou jejich texty důležité z hlediska zmínek o stavebních monumentech a výtvarných dílech, mezi nimiž dominuje Kristiánova legenda, přes texty středověkých kronikářů, Kosmy, jeho pokračovatelů, Kroniky zbraslavského kláštera i kronik doby vlády Kala IV., přes historiografii barokního období, jíž bezesporu dominuje dílo Bohuslava Balbína a Tomáše Pešiny z Čechorodu, a období národního probuzení, po rozmach oboru v devatenáctém století, kdy se svým zakladatelským dílem zapsal zejména Ferdinand Josef Lehner, až po vyvrcholení činnosti představitelů oboru v první polovině dvacátého století, kdy byl reprezentován osobnostmi Antonína Podlahy, Eduarda Šittlera, a Josefa Cibulky.

Na základě rekapitulace a následného popisu životů a díla jednotlivých osobností se pak předkládaná práce snaží vymezit příspěvek duchovního stavu k budování české státní a národní identity. Respektive k míře soudobého poznání monumentů národní minulosti, výtvarného umění, a můžeme říci také národního uvědomění. Teprve na základě těchto prací, mohly vzniknout moderní vědní disciplíny a studijní obory humanitního zaměření, na českých vysokých školách a univerzitách, mezi nimiž má dnešní Ústav dějin křesťanského umění při Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy po více než dvanácti letech existence nepochybně své pevné místo.